

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/81/2019
Identifikačné číslo spisu: 8018200343
Dátum vydania rozhodnutia: 20.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8018200343.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Sone Langovej, v právnej veci žalobcu: L.. Y. R.L., bytom B. V. XXX, právne zastúpený advokátkou: JUDr. Martina Fabianová, so sídlom Hencovská 2043, Hencovce, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, pracovisko Košice, so sídlom Zádielska 2, Košice, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2018/3141 zo dňa 14. marca 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 6Sa/12/2018-51 zo dňa 10. apríla 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 6Sa/12/2018-51 zo dňa 10.04.2019 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd rozsudkom, č. k. 6Sa/12/2018-51 zo dňa 10.04.2019 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2018/3141 zo dňa 14.03.2018 (v zmysle opravy formálnej chyby zo dňa 18.06.2018, ktorou bol opravený nesprávny dátum vydania rozhodnutia „14.03.2017“), ktorým zamietol odvolanie žalobcu a napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, č. VT1/OPPNKAPČ/SOC/2015/3658-0006 zo dňa 04.08.2015 potvrdil.

2. Správny súd z obsahu administratívneho spisu žalovaného zistil, že žalobca podal dňa 10.07.2015 na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) žiadosť o vyhotovenie parkovacieho preukazu podľa zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z. z.“). Na základe tejto žiadosti posudkový lekár v lekárskom posudku zo dňa 04.08.2015 č. 2015/36508-5, uviedol ako diagnosticko-funkčné hodnotenie poruchy chrbtice v časti krčnej - stav po operácii medzistavcových platničiek 2x implantátom, bez ťažkej poruchy funkcie, s radikulopatiami a motorickým deficitom na periférii trvalého charakteru - XII.A.1.b) s mierou funkčnej poruchy 30%. Konštatoval, že ďalšie postihnutia nepresiahli mieru funkčnej poruchy 50% ani navýšením, a že astma bronchiálne je síce v náleze uvedená ako stredne

ťažkého stupňa, avšak hodnoty FEV1 (zo dňa 15.05.2015) sú hodnotami stupňa ľahkého. Konštatoval, že v danom prípade nejde o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím a nespĺňa kritéria odkázanosti podľa § 14 ods. 6 písm. a/, b/, c/ zákona č. 447/2008 Z. z.. Na tom základe prvostupňový správny orgán vydal dňa 04.08.2015 rozhodnutie, č. VT1/OPPNKAPČ/SOC/2015/36508-0006, ktorým podľa § 52 písm. a/ bod 2 zákona č. 447/2008 Z. z. a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) rozhodol tak, že žiadosti žalobcu nevyhovelo podľa § 17 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z..

3. Krajský súd uviedol, že rozhodnutiu žalovaného predchádzal lekársky posudok posudkových lekárov ústredia, ktorí posudzovali zdravotný stav žalobcu na základe predložených aktuálnych lekárskeho nálezu a odborných vyšetrení a vypracoval lekársky posudok č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2018/3141 zo dňa 09.02.2018, v ktorom stanovili žalobcovi 40% mieru funkčnej poruchy podľa prílohy č. 3 zákona č. 447/2008 Z. z., kapitoly IX.4.c) - bronchiálna astma a stredne ťažká perzistujúca. Na základe tohto záveru aj konštatovali, že žalobca nie je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. Hoci žalobca v žalobe namietal, že lekársky posudok zo dňa 09.02.2018 bol vypracovaný v rozpore s ustanovením § 11 zákona č. 447/2008 Z. z., nešpecifikoval, v čom vidí rozpor tohto lekárskeho posudku s citovaným ustanovením.

4. Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že v posudku sú iba formálne prepísané všetky ním predložené lekárske správy, bez ich zohľadnenia pri posudzovaní jeho zdravotného stavu, a že posudkoví lekári síce popísali objektívne nálezy z lekárskeho správ a odborných vyšetrení, avšak vo svojich záveroch neuviedli, ktoré konkrétne odborné vyšetrenie, a aký konkrétny popis zdravotného stavu a diagnostický záver odôvodňuje stanovenie hlavnej diagnózy.

5. Podľa krajského súdu lekársky posudok zo dňa 09.02.2018 bol vypracovaný posudkovými lekármi podľa § 11 ods. 15 zákona č. 447/2008 Z. z.. Keďže u žalobcu bola miera funkčnej poruchy menej ako 50%, postupovali posudkoví lekári pri vyhotovení lekárskeho posudku v súlade s týmto citovaným ustanovením zákona. Je zrejmé, že v tomto lekárskom posudku v rámci objektívneho nálezu sú popísané všetky odborné lekárske vyšetrenia predložené žalobcom, vrátane aktuálnych lekárskeho správ v čase hodnotenia zdravotného stavu žalobcu, s ich diagnostickými závermi. Ďalej sú uvedené klinické diagnózy a druh zdravotného postihnutia podľa prílohy č. 3 zákona č. 447/2008 Z. z., s určením miery funkčnej poruchy podľa jednotlivých zdravotných postihnutí. Z posudku nesporné vyplýva, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím je bronchiálna astma, stredne ťažká perzistujúca astma, zaradená do kapitoly IX.4. písm. c), s mierou funkčnej poruchy 40%. V odôvodnení tohto posudku posudkový lekár popísal toto rozhodujúce zdravotné postihnutie a stanovenie miery funkčnej poruchy a uviedol, že ide o imunoalergológom opakovane dokumentovanú a zakaždým rovnako klasifikovanú diagnózu stredne ťažkej perzistujúcej astmy, ktorej závažnosť sa stanovuje okrem laboratórnych hodnôt spirometrického vyšetrenia aj z hodnotenia klinického nálezu a efektu liečby.

6. Krajský súd považoval za nedôvodné námietky žalobcu, že posudkoví lekári nevzali do úvahy aj lekárske správy neurochirurga MUDr. W. zo dňa 22.08.2016 a MUDr. W. zo dňa 28.08.2017. Z obsahu lekárskeho posudku zo dňa 09.02.2018, mal preukázané, že pri aktuálnom posudzovaní doložených lekárskeho správ je konštatované neurochirurgické vyšetrenie MUDr. W. zo dňa 22.08.2016, ako aj neurochirurgické vyšetrenie primára MUDr. W. zo dňa 28.08.2017 s popisom diagnostického záveru, ktorý uvádza v žalobe aj žalobca, t. j. „prognóza ochorenia nepriaznivá vzhľadom na základné ochorenie, tiež nález na LS chrbtici, prítomné aj známky krčnej myelopatie, ktoré žiadnym operačným zákrokom, t. č. upraviť nevieme, takže reziduálne neurologické príznaky budú stále, telesné šetrenie, LTV dlhodobo“. Rovnako je v neurochirurgickom vyšetrení primára MUDr. W. zo dňa 28.08.2017 v lekárskom posudku posudkového lekára popísaná konštatácia „pretrvávajú bolesti medzi lopatkami a ľavá horná končatina stŕpnutá a necitlivá pri cervik. myelopatii, posledný čas však poruchy koordinácie, neurológom vypísané žiadanky na CT mozgu“. Posudkový lekár rovnako podrobne popísal aj neurologické vyšetrenia MUDr. V. zo dňa 01.12.2015, 05.01.2016, 15.02.2016, 09.08.2016, 27.10.2016, 10.03.2017, 07.04.2017, 30.06.2017, 23.08.2017, 30.06.2017.

7. Posudkoví lekári sa k meraniu svalovej sily, ktorú namietal žalobca v žalobe, a ktorá má byť podľa jeho názoru v rozpore s tým, čo je konštatované v neurologických vyšetreniach MUDr. V., v lekárskom posudku riadne vysporiadali, keď uviedli, že v prípade žalobcu neurologický stav zachytávajú predovšetkým nálezy neurológa, ktorého žalobca pravidelne navštevuje, je dokumentovaný ako syndróm krčnej myelopatie v progresii, v zmysle zánikového koreňového syndrómu C5/6 vľavo, ľavostrannej hemiparézy, bolestivý chrbticový syndróm driekovo-krížovej chrbtice vľavo, v inervačnej oblasti neurokoreň L5 a syndróm karpálneho kanála vpravo. Závažnosť týchto príznakov - stupeň postihnutia jednotlivých svalových skupín bol dňa 30.01.2018 objektivizovaný osobným vyšetrením žalobcu na základe usmernenia v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.09.2017 sp. zn. 1Sa/11/2017-31. Žalobca bol osobne vyšetrený konzíliom dvoch posudkových lekárov Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny MUDr. K. L. a MUDr. O. H., pričom svalová sila jednotlivých svalových skupín vpravo bola hodnotená ako plná a vľavo na 4/5, t. j. len ľahko oslabená (stupeň 4 na 5-stupňovej škále, kde 5 predstavuje plnú svalovú silu, bez oslabenia a 4 schopnosť vykonávať pohyb pri gravitácii a zároveň oslabenie sily proti fyzickému odporu vyšetrujúceho lekára). Žalobca je samostatne chodiaci, s použitím jednej vychádzkovej paličky (nie francúzske ani nemecké barle a nie zložitá ortopedická kompenzačná pomôcka), má ľahko oslabenú citlivosť vľavo (viac na hornej končatine), rozsah pohyblivosti chrbtice v krčnej aj driekovej oblasti je znížená o polovicu. Tieto zistenia sú v súlade so všetkými predloženými pooperačnými vyšetreniami klinických špecialistov, pričom ani v jednom objektívnom náleze sa nenachádza údaj o výraznej alebo ťažkej motorickej slabosti ľavej hornej alebo dolnej končatiny, ako ani zmienka o stredne ťažkom alebo ťažkom stupni radikulopatie alebo myelopatie. Zakaždým sa uvádza myelodeficit explicitne „frustrný“ (mierny), či už pri hodnotení radikulopatie (fyziater) alebo myelopatie (neurológ). Postihnutie krčnej chrbtice, miechy a miechových koreňov teda nie je možné klasifikovať ako poruchy chrbtice, stav po operácii chrbtice a medzistavcových platničiek, rozsiahle degeneratívne zmeny III. a IV. stupňa s ťažkými poruchami funkcie (XII.A.1.d) a je potrebné použiť kategóriu XII.A.1.b, t. j. poruchy chrbtice, degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách, s trvalým postihnutím funkcie a častými recidívami a dráždenia nervov a svalov, s poruchou svalového korzetu stredného stupňa, s mierou funkčnej poruchy 30%. Postihnutie driekovej chrbtice podľa MR nálezu hodnotí ako mierne, pretože všetky vyklenutia medzistavcových platničiek majú za následok len možnú iritáciu miechových koreňov (čiže dráždenie bez významnejšieho tlaku), čomu zodpovedá aj neurologický nález bez tzv. zánikového koreňového syndrómu (t. j. bez motorickej slabosti), prejavujúci sa predovšetkým bolesťou.

8. Vyššie uvedené závery posudkového lekára prevzal aj žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktorým reagoval na námietku žalobcu, že jeho zdravotné postihnutie je potrebné zaradiť do kapitoly XII.A.1. písm. d/ prílohy č. 3 zákona č. 447/2008 Z. z. a túto námietku predniesol aj v žalobe.

9. Podľa názoru krajského súdu, posudkoví lekári ústredia sa podrobne a dôsledne vysporiadali s touto námietkou žalobcu v zmysle zásad logického myslenia a v rámci zákonných medzí a z tejto správnej úvahy vyplýva zaradenie zdravotného postihnutia žalobcu ako poruchy chrbtice, degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách, stavy po operáciách s trvalým postihnutím funkcie a častými recidívami a dráždenia nervov a svalov, s poruchou svalového korzetu stredného stupňa, so strednou poruchou dynamiky a statiky chrbtice, zaradené do kapitoly XII.A.1. písm. b/ prílohy č. 3 zákona č. 447/2008 Z. z., pri ktorom je priradená miera funkčnej poruchy 30%.

10. Námietku žalobcu, že klasifikácia choroby podľa MKCH 10, kód M50.0 a M50.1 zodpovedá zaradeniu jeho zdravotného postihnutia podľa prílohy č. 3 zákona č. 447/2008 Z. z. kapitola XII.A.1. písm. d/, považoval krajský súd za zmatečnú a nesprávnu, pretože podľa klasifikácie chorôb MKCH 10 v prípade diagnózy M50.0 je uvádzané poškodenie krčnej medzistavcovej platničky s myelopatiou a M50.1 ide o poškodenie krčnej medzistavcovej platničky s radikulopatiou. Podľa lekárskeho posudku posudkového lekára ústredia a jeho záverov, tieto diagnózy sú konštatované aj v prípade žalobcu. Predmetnom posúdenia posudkovými lekármi však v prípade tohto zdravotného postihnutia bol hlavne jeho stupeň a závažnosť. Krajský súd zdôraznil, že nie každý nepriaznivý zdravotný stav možno považovať za taký, ktorý spĺňa kritéria ťažkého zdravotného postihnutia, ktoré spĺňa podmienky pre kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia. Zákon č. 447/2008 Z. z. v prílohe č. 3 popisuje v

jednotlivých kapitolách medicínske diagnózy a ich charakteristiky určujúce špecifické požiadavky na stupeň (druh, kvalitu, rozsah či štádium) zdravotného postihnutia a určuje mieru funkčnej poruchy vyjadrenú v percentách. Až po zistení prítomnosti vyššie uvedených atribútov závažnosti uvedených pri jednotlivých diagnózach, ktoré zodpovedajú miere funkčnej poruchy viac ako 50%, možno konkrétne ochorenie kvalifikovať ako ťažké zdravotné postihnutie. Posudzovanie miery funkčnej poruchy patrí podľa zákona č. 447/2008 Z. z., výlučne do právomoci príslušných posudkových lekárov a iba takýto lekársky posudok môže byť podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu vo veci kompenzácie, resp. rozhodovania o žiadosti o vydanie parkovacieho preukazu. V rámci posudzovania zákonnosti napadnutých rozhodnutí správny súd neposudzuje vecnú správnosť odborných medicínskych záverov, ale len zákonnosť postupu, pri ktorom boli medicínske závery prijaté. Správny súd pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a z administratívneho konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil pri vykonávaní lekárskej posudkovej činnosti žiadny rozpor so zákonom. Zo záveru lekárskeho posudku jednoznačne vyplýva, že žalobcu nemožno považovať za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, lebo miera funkčnej poruchy u žalobcu nepresahuje hranicu 50%. Z uvedených dôvodov žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán, podľa názoru krajského súdu rozhodli v súlade so zákonom, ak zamietli žiadosť žalobcu o priznanie parkovacieho preukazu. Žalovaný teda rozhodol vecne správne a zákonne.

11. Vo vzťahu k požiadavke žalobcu na vykonanie znaleckého dokazovania vypracovaním znaleckého posudku krajský súd uviedol, že v správnom súdnom konaní správny súd je viazaný rozhodujúcim stavom v čase vydania preskúmaného rozhodnutia. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť orgánov verejnej správy pri zisťovaní skutkového stavu, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí. Dokazovanie vykonávané správnym súdom by v zásade malo len správne skutkový stav zistený orgánom verejnej správy doplniť, nie ho v akejkoľvek podobe meniť. Správny súd nepreberá na seba vykonávanie dokazovania namiesto orgánu verejnej správy. Správny súd v danom prípade nemal pochybnosti o skutkových zisteniach zo strany správnych orgánov a ich posudkových lekárov a závery uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného sú dostatočne presvedčivé a odôvodňujúce rozhodnutie správneho orgánu vo veci samej. Preto správny súd nevidel dôvod v nariadení dokazovania znaleckým posudkom a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

12. Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove podal žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) v zákonom určenej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ SSP.

13. Rozsudku krajského súdu vyčítal, že je nedostatočne odôvodnené, arbitrárne, súd sa v ňom vôbec nevysporiadal so žalobnými dôvodmi, pričom v konaní došlo k porušeniu princípu právnej istoty a princípu predvídateľnosti práva, vrátane predvídateľnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, keď súd v skutkovo rovnakej veci rozhodol diametrálne rozdielne. Namietal taktiež zaujatosť zákonnej sudkyne s poukazom na jej majetkové priznania, z ktorých vyplýva, že poberá invalidný dôchodok, ktorý sa od vykonávania funkcie sudcu výrazne navýšil, čo naznačuje jej možnú zaujatosť.

14. Žalobca požiadaval žalovaného o vydanie parkovacieho preukazu ako aj o vydanie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom. V oboch konaniach boli vypracované rovnaké znalecké posudky a takmer identické rozhodnutia, na základe rovnakých skutkových okolností. V konaní vo veci týkajúcej sa preukazu ŤZP-S, vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 8Sa/34/2018, v skutkovo úplne rovnakej veci a totožných účastníkov, na základe totožného lekárskeho posudku zo dňa 09.02.2018, súd rozsudkom zo dňa 28.02.2019 zrušil rozhodnutie žalovaného, č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2018/374 zo dňa 14.03.2018 s tým, že žalovaný sa v rozhodnutí nevysporiadal s odvolacími námietkami žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu a ani so žalobnými námietkami a závermi rozsudku krajského súdu vo veci, sp. zn. 1Sa/11/2015. Konštatoval, že vo veci nebol dostatočne zistený skutočný stav veci a došlo k podstatnému porušeniu ustanovení v konaní pred orgánom verejnej správy.

15. Krajský súd podľa názoru sťažovateľa v danom prípade nekriticky prevzal závery, ku ktorým dospel posudkový lekár, pričom posudkoví lekári preskúmateľným spôsobom neuviedli, ktoré prejavy choroby

partia do kategórie ťažké poruchy funkcie a stredný stupeň. Súd sa nevysporiadal s tým, že žalovaný neprihliadol na stav žalobcu po operácií medzistavcových platničiek, pričom pre zhoršujúci sa stav ďalšia operácia nie je možná, jeho ochorenie je chronické a poukázal na príslušné lekárske nálezy. Súd sa obmedzil len na holé konštatovanie s poukazom na lekársky posudok v jeho závere a citovanie príslušných ustanovení. Podľa jeho názoru, v rozhodnutí žalovaného absentuje vlastná správna úvaha, skutkové vyhodnotenie veci a najmä právne posúdenie. Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal so žalobnými námietkami a závermi rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1S/10/2017 a túto skutočnosť súd žiadnym spôsobom neodôvodnil.

16. Podľa názoru sťažovateľa krajský súd napadnutým rozsudkom porušil ústavnoprávne a medzinárodnoprávne garantované základné princípy materiálneho právneho štátu. Navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

17. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že zotráva na svojom stanovisku uvedenom v podaní zo dňa 19.06.2018, na vyjadrení posudkového lekára zo dňa 11.06.2018 ako aj na námietkach uvedených na súdnom pojednávaní, ktoré považuje za vecne správne a vydané v súlade so zákonom. Stotožňuje sa s dôvodmi rozsudku krajského súdu, na základe ktorých bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

19. Kasačný súd, po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Trnave, preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

20. Kasačný súd neprihliadol v danom prípade na námietku zaujatosti voči vec prejednávajúcej sudkyňi krajského súdu, vznesenú žalobcom v kasačnej sťažnosti z dôvodu, že sťažovateľ nepreukázal splnenie podmienky podľa § 91 ods. 1 SSP na uplatnenie námietky zaujatosti, a to dodržanie lehoty 7 dní, odkedy sa účastník konania dozvedel o dôvode pre ktorý je sudca správneho súdu vylúčený, pričom dôvodom na vylúčenie sudcu správneho súdu nemôžu byť okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti (§ 87k ods. 3 SSP).

21. Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z. z., ťažké zdravotné postihnutie je zdravotné postihnutie s mierou funkčnej poruchy najmenej 50%.

22. Podľa § 11 ods. 2, 3, 4, 6, 8, 9, 13 a 15 zákona č. 447/2008 Z. z., lekársku posudkovú činnosť vykonáva posudkový lekár príslušného orgánu. Posudkový lekár pri vykonávaní lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje najmä s lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore všeobecné lekárstvo a s lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore pediatria, ktorý poskytuje všeobecnú ambulatnú starostlivosť pre deti a dorast, alebo s lekárom so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore a sociálnym pracovníkom príslušného orgánu. Pri výkone lekárskej posudkovej činnosti posudkový lekár vychádza z aktuálneho lekárskeho nálezu na účely kompenzácie, na účely preukazu, na účely parkovacieho preukazu, na účely posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby vykonávať opatrovanie a posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím udeliť písomný súhlas podľa § 40 ods. 6 (ďalej len „lekársky nález“), ak tento zákon neustanovuje inak. Vzor lekárskeho nálezu je uvedený v prílohe č. 1. Ak fyzická osoba v priebehu konania vo veciach kompenzácie, preukazu alebo parkovacieho preukazu predloží ďalšiu zdravotnú dokumentáciu, ktorá nie je obsahom lekárskeho nálezu, posudkový lekár túto

zdravotnú dokumentáciu posúdi a zohľadní ju v lekárskom posudku. Lekársky nález je na účely tohto zákona aktuálny, ak nie je starší ako šesť mesiacov. Posudkový lekár môže vychádzať aj z lekárskeho nálezu, ktorý je starší ako šesť mesiacov, ak je podľa posudkového lekára zdravotný stav fyzickej osoby chronický s trvalým poškodením a miera funkčnej poruchy je definitívna a od ďalšej liečby nemožno očakávať zlepšenie. Posudkový lekár môže predvolať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak má pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu alebo je potrebné overiť objektivnosť alebo úplnosť diagnostického záveru. V ostatných prípadoch posudkový lekár vykoná posúdenie bez prítomnosti posudzovanej fyzickej osoby. Na účely parkovacieho preukazu lekársky posudok obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom alebo či fyzická osoba má praktickú alebo úplnú slepotu oboch očí a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu. Ak je miera funkčnej poruchy fyzickej osoby menej ako 50%, lekársky posudok obsahuje len mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že nejde o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím a odôvodnenie tohto vyjadrenia.

23. Podľa § 12 ods. 1 až 3 zákona č. 447/2008 Z. z., na účely kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu posudkový lekár určuje mieru funkčnej poruchy v desiatkach percent podľa druhu zdravotného postihnutia uvedeného v prílohe č. 3. Ak má fyzická osoba viac funkčných porúch, miera funkčnej poruchy sa určí podľa miery funkčnej poruchy zodpovedajúcej druhu zdravotného postihnutia s najvyšším percentuálnym ohodnotením. Mieru funkčnej poruchy určenej podľa odsekov 1 a 2 možno zvýšiť o 10% s prihliadnutím na ďalšie funkčné poruchy, ktoré ovplyvňujú zdravotné postihnutie s najvyšším percentuálnym ohodnotením tak, že spôsobujú znevýhodnenie.

24. Podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 447/2008 Z. z., v oblasti mobility a orientácie sa kompenzuje znížená pohybová schopnosť alebo znížená orientačná schopnosť. Účelom kompenzácie v tejto oblasti je zmierniť alebo prekonať znevýhodnenia v prístupe k veciam osobnej potreby a k stavbám podľa osobitného predpisu a uľahčiť orientáciu a premiestňovanie sa. Znížená pohybová schopnosť a znížená orientačná schopnosť je obmedzená schopnosť samostatne sa premiestňovať v dôsledku narušenia telesných funkcií, zmyslových funkcií alebo duševných funkcií.

25. Podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. v účinnom znení, fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti a/ premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť, b/ nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a z prostriedku železničnej dopravy alebo c/ zvládnuť z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy najmä z dôvodu poruchy správania pri duševných ochoreniach, vertebrobasilárnej insuficiencie s ťažkými zvratmi, straty dvoch končatín, kardiopulmonálnej nedostatočnosti ťažkého stupňa, ťažkej poruchy sfinkterov alebo cystickej fibrózy s pľúcnyimi a gastrointestinálnymi prejavmi.

26. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z., fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná podľa posudku na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 alebo má praktickú slepotu alebo úplnú slepotu oboch očí, vyhotoví príslušný orgán parkovací preukaz na základe právoplatného rozhodnutia o parkovacom preukaze.

27. Podľa § 53 ods. 1 a zákona č. 447/2008 Z. z., na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 61 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní sa nevzťahujú na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze.

28. Podľa § 55 ods. 7 a 8 zákona č. 447/2008 Z. z., podkladom na rozhodnutie o parkovacom preukaze je lekársky posudok podľa § 11 ods. 13 alebo podľa § 11 ods. 15 alebo komplexný posudok, ak bol vypracovaný. Ak sa fyzická osoba podľa lekárskeho posudku nepovažuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, je lekársky posudok podklad na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu a o parkovacom preukaze.

29. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že dňa 10.07.2015 doručil sťažovateľ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, Vranov nad Topľou, Žiadosť o vyhotovenie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom a Žiadosť o vyhotovenie parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Obe administratívne konania prebiehali paralelne a rozhodnutia o predmetných žiadostiach boli v oboch prípadoch vydávané na základe totožných podkladov, a to lekárskeho posudkov vystavených posudkovými lekármi žalovaného.

30. Žalobou napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žiadateľa a potvrdil prvostupňové rozhodnutie zo dňa 04.08.2015, ktorým nebolo vyhovievané jeho žiadosti o vyhotovenie parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Podkladom pre dané rozhodnutie bol Lekársky posudok zo dňa 09.02.2018 č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2018/3141, vyhotovený posudkovými lekármi žalovaného. V predmetnom posudku bolo konštatované, že žiadateľ sa nepovažuje za osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Miera funkčnej poruchy bola po posúdení doložených lekárskeho nálezov stanovená na 40%, podľa prílohy č. 3, časť IX.4c) zákona č. 447/2008 Z. z.. Dôvodom pre nevyhovenie žiadosti o vyhotovenie parkovacieho preukazu bolo teda v danom prípade len nesplnenie podmienky dosiahnutia miery funkčnej poruchy minimálne 50% podľa § 2 ods. 1 zákona, na základe čoho sa sťažovateľ nemôže považovať za osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Posudkoví lekári ani žalovaný sa preto nezaoberali skúmaním splnenia ďalšej podmienky, a to, či je sťažovateľ schopný na rovnakom základe s inými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jeho prirodzenej dôstojnosti premiestňovať sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku v železničnej doprave, nastupovať a vystupovať z predmetných vozidiel a zvládnuť inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy (§ 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z.).

31. Na základe tých istých skutkových okolností bolo vydané rozhodnutie žalovaného č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2018/374 zo dňa 14.03.2018 v paralelnom konaní, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou, č. VTI/OPPNKAPČ/SOC/2015/36507-0005 zo dňa 04.08.2015, ktorým nebolo vyhovievané žiadosti žalobcu o vyhotovenie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom. Podkladom pre dané rozhodnutie žalovaného bol totožný Lekársky posudok č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2018/3141 zo dňa 09.02.2018, v ktorom posudkoví lekári žalovaného určili, že žalobca sa nepovažuje za osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, pretože mu bola určená miera funkčnej poruchy na 40%, podľa prílohy č. 3, časť IX.4c) zákona č. 447/2008 Z. z.. Krajský súd v Prešove na základe žaloby žalobcu, v konaní č. 8Sa/34/2018-39, rozsudkom zo dňa 28.02.2019, rozhodnutie žalovaného zo dňa 14.03.2018 zrušil z dôvodu, že žalovaný žiadosť žalobcu preveroval spôsobom vzbudzujúcim pochybnosti, nepostupoval dôsledne podľa ustanovení zákona, jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné, nebol dostatočne zistený skutočný stav vecí, v konaní pred orgánom verejnej správy došlo k podstatnému porušeniu príslušných ustanovení, čo má za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Žalovanému uložil, aby sa dôsledne zaoberal v ďalšom konaní všetkými lekárskeho nálezmi predloženými žalobcom, prípadne z dôvodu, že jeho rozhodnutia vo veci už boli viackrát zrušené v súdnom konaní, zväzil vykonanie znaleckého dokazovania a znovu vo veci rozhodol.

32. Judikatúra definuje legitímne očakávania ako kategóriu právnej istoty, ktorej účelom je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali (nálež Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 16/06). V zmysle judikatúry môže štát aj prostredníctvom svojich orgánov náhlou zmenou pravidiel, na ktoré sa súkromné osoby spoliehali, porušiť legitímne očakávania účastníkov (nálež Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 10/04-27). Orgány verejnej moci, a teda aj súdy, musia vo vzťahu k účastníkom konania postupovať predvídateľným, čitateľným spôsobom,

a to vzhľadom na očakávania, ktoré voči tomuto orgánu účastník má. Očakávania účastníkov musia byť opodstatnené vzhľadom na platnú právnu úpravu alebo na postup orgánov verejnej moci v podobných prípadoch. Legitímne očakávanie predstavuje zásadu, že pri rozhodovaní v skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch má orgán verejnej moci postupovať tak, aby nevznikli neodôvodnené rozdiely a taktiež zásadu zákazu prekvapivých rozhodnutí orgánov verejnej moci.

33. Správny súd je viazaný nielen rozsahom, ale aj žalobnými dôvodmi (§ 134 SSP). Pokiaľ o týchto žalobných dôvodoch bolo už vo vzťahu k žalobcovi rozhodnuté v inom prípade, žalobcovi je známy právny postoj správneho súdu k uvedenému problému. Totožný predmet konania sa rozumie druhovo totožný (obdobný) predmet konania, ktorý zároveň nevytvára prekážku rei iudicatae alebo prekážku litispendencie. Ide o predmet konania, ktorý sa týka rovnakého problému.

34. V danom prípade sa rovnaký problém, a to stanovenie, či je sťažovateľ fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, riešil v dvoch samostatných konaniach vedených na Krajskom súde v Prešove, a to v konaní č. 8Sa/34/2018 (o vyhotovenie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom) a v konaní 6Sa/12/2018 (o vyhotovenie parkovacieho preukazu osoby s ťažkým zdravotným postihnutím). Vydaniu rozsudku vo veci č. 6Sa/12/2018 zo dňa 10.04.2019, ktorý je predmetom kasačnej sťažnosti, predchádzalo vydanie rozsudku č. k. 8Sa/34/2018 zo dňa 28.02.2019 v obdobnej veci, ktorým krajský súd na základe tých istých skutkových okolností rozhodol diametrálne odlišne. Sťažovateľ z tohto dôvodu legitímne očakával, že krajský súd rozhodne v konaní sp. zn. 6Sa/12/2018 obdobne, ako v skoršom konaní sp. zn. 8Sa/34/2018. Vzhľadom na odlišné stanovisko krajského súdu v obdobnom konaní tých istých účastníkov v predchádzajúcom rozsudku, bolo povinnosťou krajského súdu v následne vydanom rozhodnutí dôkladne odôvodniť odklon od právneho názoru prijatého už v predchádzajúcom rozhodnutí. Tým, že krajský súd v predmetnom konaní nevysvetlil, na základe akých dôvodov dospel k inému právnemu názoru pri posudzovaní určenia miery funkčnej poruchy sťažovateľa žalovaným, porušil princíp právnej istoty, čím došlo k porušeniu práva v sťažovateľa na spravodlivý proces.

35. Na základe uvedených dôvodov dospel kasačný súd k názoru, že kasačná sťažnosť je dôvodná, a preto rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. k. 6Sa/12/2018-51 zo dňa 10.04.2019 zrušil podľa § 462 ods. 2 SSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

36. O náhrade trov konania, vrátane trov kasačného konania, rozhodne krajský súd podľa § 467 ods. 3 SSP.

37. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.